

متن پرسش

باسمه تعالی؛ سلام علیکم؛ حضرتعالی در کتاب وزین تمدن زایی شیعه (صفحه ۱۳۸) فرمودید: ""... در این صورت رهبر و مدیر جامعه اگر بخواهد جامعه را جلو ببر باید کاری کند که جامعه سوار تکنولوژی موجود شود و افسار آن را در دست بگیرد تا ... "" حال اگر جامعه ای را در نظر بگیریم که بخواهد بدون سوار شدن بر تکنولوژی غربی امروزی، به ابزارسازی مورد نظر دین توجه کند و به آن بپردازد، آنگاه چه اتفاقی ممکن است بیافتد؟ اگر در مراکز و مجموعه های فرهنگی، مدیران بخواهند مدیریت بر پایه معاد بدون در نظر گرفتن دوران گذار داشته باشند، چه اتفاقی خواهد افتاد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: حرکت تاریخی یک جامعه غیر از یک فرد است. جامعه باید در افقی که در پیش دارد نوعی از زندگی را در نظر بگیرد تا بتواند به مرور از زندگی غربی عبور کند و این است که باید سعی کنیم تکنولوژی موجود را به مرور به سوی ابزار مورد نظر خودمان تغییر دهیم. در حال حاضر افراد جامعه تصویری غیر از ابزارهای موجود ندارند تا بخواهند به آن بپردازند. زندگی بر پایه معاد به آن معنا است که مردم به زندگی ابدی بیشتر اهمیت بدهند تا زندگی زودگذر دنیایی، ولی در هر حال باید زندگی کنند و طوری زندگی را شکل دهند که مشغول دنیا نشوند، با این همه آیا می توانند در حال حاضر ماشین سوار نشوند و یا از برق استفاده نکنند؟ اینها ابزارهایی است که برای داشتن اش ما را سخت گرفتار طبیعت می کند، پس باید با کمترین وابستگی از آنها استفاده کرد تا شرایطی فراهم شود که از آنچه طبیعت خدا در اختیار ما می گذارد استفاده کنیم و به جای تخریب طبیعت آن را برای زندگی بهتر پیورانیم. با دقت در مثال چاه عمیق با قنات که در کتاب تمدن زایی شیعه طرح شده شاید بتوان موضوع را درست دنبال فرمائید. موفق باشید